

Sygn. akt **II AKa 241/12**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Olszewski
Sędziowie:	SA Stanisław Kucharczyk SA Janusz Jaromin (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sądowy Anita Jagielska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Wiesławy Palejko

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2013 r. sprawy

1) **A. R.**,

2) **R. K.**,

oskarżonych z art. 258 § 1 k.k., art. 91 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i z art. 6 § 1 k.k.s., art. 62 ust.

1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

z dnia 8 października 2012 r., sygn. akt II K 9/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1.

1. z opisu czynu przypisanego oskarżonemu A. R.

w punkcie II części dyspozytywnej eliminuje ustalenie, iż uczynił sobie

z tego tytułu stałe źródło dochodu, z kwalifikacji prawnej tego czynu eliminuje punkt 2 art. 37 § 1 k.k.s.;

2. ustala wysokość środka karnego:

- orzeczonego wobec A. R. w punkcie VI części dyspozytywnej na kwotę 250.000 (dwieście pięćdziesiąt tysięcy) złotych;
- orzeczonego wobec R. K. w punkcie XII części dyspozytywnej na kwotę 90.000 (dziewięćdziesiąt tysięcy) złotych;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację prokuratora za oczywiście bezzasadną,

III. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze po 1/3 i wymierza im opłaty sądowe za obie instancje od A. R. w kwocie 5.700 (pięć tysięcy siedemset złotych), a od R. K. w kwocie 3.700 (trzy tysiące siedemset) złotych.

Janusz Jaromin Andrzej Olszewski Stanisław Kucharczyk

II AKa 241/12

UZASADNIENIE

A. R. oraz R. K.

zostali oskarżeni o to, że:

I. na terenie G., P., P., przejścia granicznego w Ś. oraz Niemiec wzięli udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez P. M. i G. M., której celem było dokonywanie na terenie Polski zakupu papierosów nie posiadających znaków skarbowych pochodzących z uprzednio dokonanego przez wschodnie przejścia graniczne przemytu, a następnie ich przewóz na teren Niemiec przez przejście graniczne w Ś., wykonywanie ściśle określonych zadań, do których należało dostarczanie papierosów, ich pakowanie, organizowanie bezpiecznego przekraczania ładunku papierosów przez granice Rzeczypospolitej Polskiej i pilotowanie ładunku na terytorium Niemiec oraz rozładunek i odbiór przy czym:

- A. R. w okresie od grudnia 2003r. do czerwca 2007r.

- R. K. w okresie od grudnia 2003r. do czerwca 2007r.

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. na terenie G., P., P. przejścia granicznego w Ś. oraz Niemiec działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wykonując polecenia P. M., G. M., do których należało dostarczanie papierosów, ich pakowanie, organizowanie bezpiecznego przekraczania ładunku papierosów przez granice Rzeczypospolitej Polskiej i pilotowanie ładunku na terytorium Niemiec oraz rozładunek i odbiór oraz czyniąc sobie z tego tytułu stałe źródło dochodu, wzięli udział w wywozie z Polski do Niemiec, pojazdami m-ki M., R., I. i inne, uprzednio przemyconych do Polski przez wschodnie przejścia graniczne wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marek L., W., M., J. (...), P. (...) i inne, nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy, których ilość i wartość wskazywały na przeznaczenie do działalności gospodarczej przy czym:

- A. R. w okresie od grudnia 2003 r. do czerwca 2007r. nie mniej niż 115 krotnie wziął udział w wozie wyrobów akcyzowych w ilości 9 951 464 paczek o wartości 54.683.024 zł, przez co nastąpiło łączne uszczuplenie należności Skarbu Państwa z tytułu cła, podatku akcyzowego i podatku VAT w łącznej kwocie 46.928.152,80 zł

- R. K. w okresie od maja 2003r. do maja 2005r. oraz w okresie od stycznia/lutego 2006 roku do czerwca 2007r. nie mniej niż 115 krotnie wziął udział w wozie wyrobów akcyzowych w ilości 9 951 464 paczek o wartości 54.683.024 zł, przez co nastąpiło łączne uszczuplenie należności Skarbu Państwa z tytułu cła, podatku akcyzowego i podatku VAT w łącznej kwocie 46.928.152,80 zł

tj. o czyn z art. 91 §1 kks w zb. z art. 65 §1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1,2 i 5 kks w zw. z art. 7 §1 kks i z art. 6 §1 kks

a nadto A. R. o to, że:

III. W dniu 16 grudnia 2009r. w P., wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał dwa woreczki strunowe z zawartością 0,52 grama i 0,43 grama brutto środka odurzającego w postaci kokainy tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z dnia 19 września 2005r.)

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. wyrokiem z dnia 8 października 2012r. sygn. akt II K 9/12

I. oskarżonego A. R. w zakresie czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od września 2004 r. do czerwca 2007r na terenie G., P., P., przejścia granicznego w Ś. oraz Niemiec wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, której celem było dokonywanie na terenie Polski zakupu papierosów nie posiadających znaków skarbowych pochodzących z uprzednio dokonanego przez wschodnie przejścia graniczne przemytu, a następnie ich przewóz na teren Niemiec przez przejście graniczne w Ś., wykonywanie ściśle określonych zadań zgodnie z podziałem ról ,do których należało dostarczanie papierosów, ich pakowanie, organizowanie bezpiecznego przekraczania ładunku papierosów przez granice Rzeczypospolitej Polskiej i pilotowanie ładunku na terytorium Niemiec gdzie następował rozładunek i odbiór tj. występku z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierzył A. R. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

II. oskarżonego A. R. w zakresie czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku uznał za winnego, tego że w okresie od września 2004 r. do czerwca 2007r. na terenie G., P., P. przejścia granicznego w Ś. oraz Niemiec działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, do których należało pakowanie papierosów, organizowanie bezpiecznego przekraczania ładunku papierosów przez granice Rzeczypospolitej Polskiej i pilotowanie ładunku na terytorium Niemiec czyniąc sobie z tego tytułu stałe źródło dochodu, wziął udział co najmniej 27- krotnie w przewozie z Polski do Niemiec, pojazdami m-ki M., R., I. i inne, uprzednio przemyconych do Polski przez wschodnie przejścia graniczne wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marek L., W., M., J. (...), P.(...) i inne, nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy w ilości 1.350.000 paczek o łącznej wartości 11.450.000 zł, przez co naraził na uszczuplenie należności Skarbu Państwa z tytułu cła w kwocie 631.839,99 zł i podatku akcyzowego w kwocie 6.865.000 zł tj. o czynu z art. 91 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2,5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 1 k.k.s. w zw.z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw.z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 270 stawek dziennych 100 po złotych każda.

III. Oskarżonego A. R. uznał za winnego dokonania czynu opisanego wyżej w punkcie III części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie wyżej powołanego przepisu wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

IV. Na podstawie art 85kk, art. 39 § li 2 k.k.s. połączył orzeczone wobec A. R. kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

V. Na podstawie art.41a § 1 i 2 kks, art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego A. R. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 lat próby, oddając oskarżonego w tym czasie pod dozór kuratora sądowego.

VI. Na podstawie art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec A. R. środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w wysokości 260 000 złotych.

VII. Oskarżonego R. K. w zakresie czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że w okresie od września 2004 r. do października 2005 r. oraz od kwietnia 2007 r. do czerwca 2007 r. na terenie G., P., P., przejścia granicznego w Ś. oraz Niemiec wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej wspólnie i w porozumieniu z A. R. oraz innymi osobami, której celem było dokonywanie na terenie Polski zakupu papierosów nie posiadających znaków skarbowych pochodzących z uprzednio dokonanego przez wschodnie przejścia graniczne przemytu, a następnie ich przewóz na teren Niemiec przez przejście graniczne w Ś., wykonywanie ściśle określonych zadań zgodnie z podziałem ról, do których należało dostarczanie papierosów, ich pakowanie, organizowanie bezpiecznego przekraczania ładunku papierosów przez granice Rzeczypospolitej Polskiej i pilotowanie ładunku na terytorium Niemiec gdzie następował rozładunek i odbiór tj. występku z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierzył R. K. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

VIII. Oskarżonego R. K. w zakresie czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku uznał za winnego, tego że w okresie od września 2004 r. do października 2005 r. na terenie G., P., P. przejścia granicznego w Ś. oraz Niemiec działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z A. R. oraz innymi osobami, do których należało pakowanie papierosów, organizowanie bezpiecznego przekraczania ładunku papierosów przez granice Rzeczypospolitej Polskiej i pilotowanie ładunku na terytorium Niemiec czyniąc sobie z tego tytułu stałe źródło dochodu, wziął udział co najmniej 8 - krotnie w przewozie z Polski do Niemiec, pojazdami m-ki M., R., I. i inne, uprzednio przemyconych do Polski przez wschodnie przejścia graniczne wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marek L., W., M., J. (...), P. (...) i inne, nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy w ilości 400.000 paczek o wartości 1.925000 zł, przez co naraził na uszczuplenie należności Skarbu Państwa z tytułu cła w łącznej kwocie 185699,96 zł i podatku akcyzowego w łącznej kwocie 1922500 zł tj. o czyn z art. 91 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2,5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w brzmieniu ustawy z 10 września 1999r. (Dz. U. 1999, Nr 83 ,poz 930) i za to na podstawie art. 65 § 1 k.k.s. w zw.z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw.z art. 7 § 2 k.k.s. w brzmieniu ustawy z 10 września 1999r. (Dz. U. 1999, Nr 83 ,poz 930) wymierzył mu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 150 stawek dziennych po 100 złotych każda.

IX. Oskarżonego R. K. w zakresie czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku uznał za winnego, tego że w okresie od kwietnia 2007 r. do czerwca 2007 r. na terenie G., P., P. przejścia granicznego w Ś. oraz Niemiec działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z A. R. oraz innymi osobami, do których należało pakowanie papierosów, organizowanie bezpiecznego przekraczania ładunku papierosów przez granice Rzeczypospolitej Polskiej i pilotowanie ładunku na terytorium Niemiec czyniąc sobie z tego tytułu stałe źródło dochodu, wziął udział co najmniej 3 - krotnie w przewozie z Polski do Niemiec, uprzednio przemyconych do Polski przez wschodnie przejścia graniczne wyrobów akcyzowych w postaci papierosów marek L.,W., M., J. (...), P. (...) i inne, nie posiadających polskich znaków skarbowych akcyzy w ilości 150.000 paczek o wartości 900000 zł, przez co naraził na uszczuplenie należności Skarbu Państwa z tytułu cła w łącznej ilości 70.134 zł i podatku akcyzowego w łącznej kwocie 810.000 zł tj. o czyn z art. 91 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2,5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 1 k.k.s. w zw.z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. w zw.z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywnę 100 stawek dziennych po 100 złotych każda.

X. Na podstawie art. 85 k.k., art. 39 § 1 i 2 k.k.s. połączył orzeczone wobec R. K. kary pozbawienia wolności i grzywny i orzekł karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 170 stawek dziennych po 100 złotych każda

XI. Na podstawie art.41a § 1 i 2 kks , 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego R. K. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 lat próby, oddając oskarżonego w tym czasie pod dozór kuratora sądowego.

XII. Na podstawie art. 33 § 1 k.k.s. orzekł wobec R. K. środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w wysokości 100 000 złotych.

XIII. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar grzywny zaliczył:

- A. R. okres tymczasowego aresztowania od dnia 15.12.2009r. do 28.04.2010r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny
- R. K. okres tymczasowego aresztowania od dnia 23.03.2010r. do 10.06.2010 r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny

XIV. Na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych k. 13 oznaczonych poz. 2,3,4.

XV. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonych A. R. i R. K. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości po 1/2 ich łącznej wysokości, a na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył tytułem opłat sądowych A. R. -5700 zł, R. K. - 3700 zł.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonych A. R. oraz R. K.. Zaskarżył go w całości na korzyść obu oskarżonych.

Na podstawie art.427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 2,3 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

a) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. poprzez dokonanie dowolnej oraz sprzecznej z zasadami logiki i wskazaniem doświadczenia życiowego oceny dowodów w postaci zeznań świadków P. M., G. M. i R. Ł. w zakresie uznania winy oskarżonego R. K. odnośnie przypisania mu winy co wszystkich zarzuconych mu przestępstw i ustalenia, że oskarżony A. R. 27-krotnie uczestniczył w przewozie papierosów z P. do G. a następnie ich wywozu na terytorium Niemiec, podczas gdy prawidłowa ocena przedmiotowych dowodów nie uzasadnia ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji,

b) art. 6 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. przez naruszenie prawa oskarżonych do obrony wyrażające się w przeprowadzeniu postępowania sądowego w sytuacji toczącego się postępowania karnego o te same czyny dotyczącego wszystkich świadków przesłuchanych w niniejszej sprawie, którzy mieli związek z procederem przewozu papierosów, co skutkowało skorzystaniem przez świadków z prawa do odmowy składania zeznań i odpowiedzi na pytania i poprzestaniu na odczytaniu złożonych uprzednio wyjaśnień,

c) art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. przez nieuwzględnienie na korzyść oskarżonych niedających się usunąć wątpliwości w zakresie winy R. K. oraz w zakresie ustalonego stanu faktycznego odnośnie ilości transportów z udziałem A. R., w sytuacji istnienia zasadniczych rozbieżności pomiędzy wyjaśnieniami złożonymi przez świadków charakterze podejrzanych i oskarżonych a zeznaniami złożonymi w charakterze świadków,

d) art. 424 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. przez niedostateczne wskazanie w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku przyjętej ceny paczki papierosów marki M., W., P. (...) i J.(...)w kwotach 4,50 zł, 5 zł, 5,50 zł i 6 zł odpowiednio w latach 2004-2007, a nadto brak dostatecznego wyjaśnienia sposobu wyliczenia wartości papierosów oraz wartości uszczupień należności publicznoprawnych w sytuacji, gdy w opisach czynów przypisanych oskarżonemu poza w/w markami papierosów wskazano także inne, których nie określono i co do których nie wskazano żadnych wartości.

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, iż:

a) zachowanie oskarżonych A. R. i R. K. wyczerpało znamiona przestępstwa przewidzianego w art. 258 § 1 k.k., podczas gdy brak jest dostatecznych dowodów pozwalających na przyjęcie, iż działania oskarżonych wyczerpało znamiona w/w przestępstwa,

b) oskarżeni uczynili sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodów, podczas gdy A. R. od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą z czego utrzymuje siebie i rodzinę, zaś oskarżony R. K. osiągał wynagrodzenie ze stosunku pracy,

3. naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

a) art. 53 § 4 i § 16 k.k.s. przez ich błędne zastosowanie wyrażające się w przyjęciu minimalnego wynagrodzenia na poziomie 760,00 zł, podczas gdy aktualnie wynosi ono 1.500,00 zł,

b) art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż oskarżeni uczynili sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, podczas gdy do zastosowania przedmiotowego przepisu wymagane jest popełnienie co najmniej dwóch przestępstw skarbowych.

Z ostrożności procesowej zarzucił również:

4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia wyrażający się w ustaleniu, iż oskarżony A. R. osiągnął korzyść majątkową kwocie 260.000 zł zaś R. K. - 100.000 zł, podczas gdy dwa z realizowanych transportów zostały zatrzymane, a nie jeden jak przyjął Sąd I instancji, o których to zatrzymanych transportach Sąd I instancji wypowiedział się na str. 30 (trzeci transport) i 35 (ostatni zatrzymany w magazynie); nadto nieuwzględnienie przypadku kosztów zainwestowanych w zatrzymane transporty w łącznej kwocie 80.000,00 zł,

5. rażąco surowość kary wyrażającą się w wymiarze kary łącznej oskarżonemu A. R. w wymiarze dwóch lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 5 oraz R. K. - 1 roku i dziesięciu miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 5, podczas gdy okoliczności popełnienia czynu, ustalony przez Sąd I instancji zakres działalności oskarżonych, ilość przewiezionych wyrobów akcyzowych przemawiają za wymierzeniem kary pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres lat 3.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. oraz art.437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. odnośnie oskarżonego R. K. wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od wszystkich zarzuconych mu czynów,

ewentualnie o:

- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. oraz art.437 § 2 k.p.k. odnośnie oskarżonego A. R. wniósł o:

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, iż oskarżony jednokrotnie dokonał przewoży wyrobów akcyzowych bez znaków oraz uniewinnienie od zarzutu działania w zorganizowanej grupie przestępczej,

ewentualnie o:

- uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zgodnie z art. 457 § 2 k.p.k. uzasadnienie wyroku ograniczono do apelacji obrońcy oskarżonych z uwagi na uznanie apelacji prokuratora za oczywiście bezzasadną i brak wniosku oskarżyciela o sporządzenie uzasadnienia na piśmie.

Część zarzutów i wniosków apelacji obrońcy oskarżonych zasługiwała na uwzględnienie i skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku w postulowanym zakresie.

W szczególności trafnie podnosi apelujący, iż zaskarżony wyrok wydany został z naruszeniem prawa materialnego, a to art. 53 § 4 i § 16 k.k.s. Istotnie bowiem Sąd I instancji błędnie ustalił wysokość minimalnego wynagrodzenia obowiązującą w dacie czynów na poziomie 760zł. Nie dostrzegł bowiem Sąd Okręgowy, iż nowelizacja kodeksu karnego skarbowego z dnia 28 lipca 2005 r. wprowadziła pojęcie „minimalnego wynagrodzenia”, a stosowne rozporządzenie Rady Ministrów wydane na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, od stycznia 2007r ustaliło jego wysokość na kwotę 936 zł. W tej sytuacji prawidłowo ustalona „duża wartość” w dacie czynu wynosi 468.000 zł, a „wielka wartość” 936.000 zł. Błąd Sądu I instancji nie miał jednak żadnego wpływu na poprawność przyjętych kwalifikacji prawnych przypisanych oskarżonym przestępstw, skoro wartości ustalonych

uszczerpień należności Skarbu Państwa z tytułu cła i podatku akcyzowego znacznie przewyższyły kwoty prawidłowo ustalonych kwot „wielkiej i dużej wartości”

Zasadnie również podnosi apelujący, iż błędna jest przeprowadzona przez Sąd I instancji wykładnia art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. Trafnie autor apelacji wskazuje, iż skoro przepis ten jako podstawę zastosowania nadzwyczajnego obostrzenia kary przyjmuje „uczynienie sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałego źródła dochodu, to dla spełnienia tej przesłanki konieczne jest przypisanie sprawcy co najmniej dwóch przestępstw skarbowych. Skoro zatem oskarżonemu A. R. w zaskarżonym wyroku przypisano jedno przestępstwo skarbowe, Sąd Apelacyjny zmienił opis czynu przypisanego temuż oskarżonemu w pkt.2 zaskarżonego wyroku i wyeliminował ustalenie, iż „uczynił sobie z tego tytułu stałe źródło dochodu”, a z kwalifikacji prawnej tego czynu wyeliminował art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s.

Trafnie również apelujący podnosi, iż Sąd I instancji dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych, będących podstawą ustalenia, iż A. R. osiągnął korzyść majątkową w kwocie 260.000 zł., zaś R. K. 100.000 zł. Z prawidłowych ustaleń Sądu Okręgowego wynika bowiem, iż w toku działalności przestępczej oskarżonych dwa transporty papierosów zatrzymane zostały na granicy, tak więc w konsekwencji, wysokość uzyskanych przez oskarżonych korzyści majątkowej pomniejszyć należało o korzyści nie uzyskane z dwóch transportów, a nie jak błędnie uczynił to Sąd I instancji z jednego. Dlatego też, Sąd Apelacyjny zmienił pkt VI i XII zaskarżonego wyroku i ustalił wysokość środka karnego orzeczonego wobec A. R. na kwotę 250.000 zł., a wobec R. K. na kwotę 90.000 zł.

W pozostałym zakresie Sąd Apelacyjny utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, uznając pozostałe zarzuty i wnioski apelacji obrońcy oskarżonych za całkowicie bezzasadne. Zarówno bowiem ustalenia faktyczne dokonane w zaskarżonym orzeczeniu, jak i przeprowadzona ocena zebranych dowodów - jako zgodna z zasadami logiki i doświadczenia życiowego - zasługują na akceptację.

W szczególności trafnie Sąd I instancji oparł się na wyjaśnieniach P. M., G. M. złożonych w postępowaniu przygotowawczym w tym zakresie w jakim nie kwestionowali swojego sprawstwa, opisali przebieg wydarzeń i nie ukrywali własnego udziału w przestępczej działalności oraz konsekwentnych zeznaniach świadka R. Ł., który również na rozprawie opisał przebieg przestępczego procederu, wskazując na udział obu oskarżonych.

Przekonywująco uzasadnił Sąd Okręgowy w obszernych pisemnych motywach wyroku, dlaczego odmówił wiary odmiennym twierdzeniom świadka G. M. złożonym na rozprawie, a apelujący nie podnosi żadnych argumentów, które skutecznie mogłyby podważyć tą ocenę. Za całkowicie bezzasadne uznać należy twierdzenia apelacji, że z uwagi na fakt, iż przeciwko wszystkim świadkom w odrębnym postępowaniu toczy się postępowanie karne związane z przewozem papierosów i część z nich odmówiła składania zeznań w tej sprawie, uniemożliwiło to prowadzenie obrony oskarżonych. Brak jest bowiem jakichkolwiek podstaw do kwestionowania prawidłowości postąpienia Sądu Okręgowego, który w sytuacji, gdy świadkowie na podstawie art.182§2 k.p.k. odmawiali składania zeznań, zgodnie z art.391§2 k.p.k. odczytywał na rozprawie protokoły złożonych poprzednio przez świadków wyjaśnień w charakterze oskarżonych, a następnie na podstawie tych dowodów czynił ustalenia faktyczne w sprawie.

Zastosowaną wobec oskarżonych represję nie można absolutnie ocenić jako rażąco surową, albowiem Sąd I instancji uwzględnił przy wymiarze kary w należyтым stopniu okoliczności o których mowa w art. 13 §1 k.k.s. i orzekł karę pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia korzystając przy tym z środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary.

Z tych wszystkich względów, Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części. W oparciu o treść art. 634 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i 633 k.p.k. Sąd Apelacyjny obciążył oskarżonych stosowną częścią wydatków za postępowanie odwoławcze. W oparciu zaś o art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983, nr 49, poz.223) wymierzył oskarżonym opłaty za drugą instancję.